

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 10 Μαΐου 1946

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 151

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀπομακρυντάσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου».

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Ἀντιβασιλέα

Μακαριώτατε,

Τὴν 15ην Μαρτίου 1940 ἐδημοσιεύθη ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2250(1940) «Ἀστικὸς Κώδιξ», ὁλόντων δ' ὅσους ἐπηκολούθησαν ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2783 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1941 «Εἰσαγωγικὸς Νόμος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος». Ἄν καὶ αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι διὰ τὸν Κώδικα τῆς Χώρας ἀνάγονται εἰς πολὺ παλαιὰν ἐποχὴν, οἱ δὲ κατὰ καιροὺς μεγάλοι τῆς Χώρας νομικοὶ ὡς μέλη ἐπιτροπῶν συνέβαλον πάντες εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, οὐχ ἦσαν τὸ πρῶτον ἐπὶ Κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τῷ 1929, κατεστρώθησαν συστηματικώτερον αἱ πρὸς τοῦτο ἐργασίαι κατὰ τὴν μετὰ τὴν πένταμην Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μιᾶς μεγαλυτέρας καὶ εὐρυτέρας ταιαύτης, εἰς ἣν ἔκτος τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἐνεργῶς συμμετέσχον ἴδια καὶ οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ Παναγῆς Τσαλδάρη καὶ Ἀλέξανδρος Παπαναστασίου, καὶ ἦτις συνεζήτησε καὶ ἐξέφερε τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν βασικῶν γραμμῶν τοῦ συνταχθέντος Κώδικος.

Τὸ ἔργον τῆς Συντακτικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς συνεχίσθη ὕστερον μετὰ τῆς αὐτῆς θέσεως ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Παναγῆ Τσαλδάρη. Κατὰ τὸ 1935 ἐδημοσιεύθησαν μὲν τὰ διάφορα τμήματα τοῦ Κώδικος, ὡς συνετάχθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκείνης, ἀλλὰ ὁ ὀρίπων καὶ βλέμμα μόνον ἐπὶ τούτων ἐπέθετο ὅτι ταῦτα ἀπετέλουν μὲν ἓν πολὺτιμον ὕλινον, πλην ὅμως τοῦτο ἔχρηζε νέας, μὲ ἐνίστιαν κατεύθυνσιν καὶ συγκέντρωσιν ἐπεξεργασίας, δι' ἧς ὅφ' ἐνὸς μὲν νὰ συμπληρωθῶσι κεφάλαιά τινα παραμειναντα ἐκ τεχνικῶν λόγων ἀσυμπλήρωτα ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ, ἐξ ἄλλου δὲ νὰ λάβῃ τὸ σχεδὸν τοῦ Κώδικος τὴν ἀπαιτούμενην ἐπιστημονικὴν ἐνότητα καὶ συνοχήν, δεδομένου ὅτι μεγάλη ἀπόστασις ἐχώρειεν ἀπ' ἀλλήλων τὰ διάφορα τμήματα τοῦ σχεδίου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου μόλις τὸν Μάρτιον τοῦ 1940, ἐπὶ τῆς τότε Κυβερνήσεως Ἰωάννου Μεταξά, ἐδημοσιεύθη, ὡς εἰρηται, τελικὸς ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ, ὅστις μετὰ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τούτου νόμου ἐμελλε νὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1941. Ἀλλ' ἐπελθούσης τῆς ἐχθρικῆς στρατιωτικῆς κα-

τοχῆς τῆς Χώρας, ἡ κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην Κυβέρνησις Κατοχῆς, ἀνέστειλε τὴν ἐφαρμέγην τοῦ Κώδικος, ἐνῷ τοῦναντίον συγχρόνως ὑπὸ τὴν ἐλευθέρην Κυβέρνησιν Κάσου, εἰς τὸ Προξενικὸν Δικαστήριον Ἀλεξανδρείας, ὁ Κώδιξ αὐτὸς τοῦ 1940 ἐφηρμόζετο ἀπαρεγκλίτως. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῆς ἀναστολῆς του ἐδίδοτο καιρὸς εἰς τὴν νομικὴν κοινότητα νὰ γνωρίσῃ καλλύτερον τὸ περιεχόμενον τοῦ Κώδικος. Οὐ μόνον δὲ καμμία σοβαρὰ ἐπίκρισις τούτου δὲν ἐσημειώθη εἰς τοὺς νομικοὺς κύκλους, ἀλλ' ὥστε τοῦναντίον ὑπῆρχαν ἀνεξαιρέτως εὐμενεῖς αἱ περὶ αὐτοῦ κρίσεις, πλεῖστα ὅσα δὲ ἐπιστημονικὰ ἔργα καὶ διατριβαὶ ἢ ἐπεξεργασίαι ἀξιόλογοι εἶδον τὸ φῶς ἐπὶ θεμάτων τοῦ Κώδικος, ἡτοιμάζετο δὲ ἐπὶ πλέον καὶ ἐπιστημονικὸς τῶρος μελετῶν ἐπ' αὐτοῦ, τῇ συνεργασίᾳ δοκίμων ἐπιστημόνων καὶ τῇ ἐπιστημονικῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν Ἀντιπροέδρων αὐτοῦ ὡς καὶ Καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας ζωηρὰ καὶ ὁμόφωνος ἐξεδηλώθη ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ νομικοῦ καὶ δικαστικοῦ κόσμου, ὅπως ὁ Κώδιξ αὐτὸς τοῦ 1940 τεθῇ εἰς ἄμεσον ἐφαρμογήν. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Στρατηγοῦ Πλαστήρα ἐβόλησε νὰ θέσῃ τοῦτον εἰς ἐφαρμογήν, πλην δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτήν. Ἐν τούτῳ ἡ πίσις τῆς κοινῆς γνώμης ἐξαιεῖται ἀξίως, ὡς μαρτυροῦν οὐ μόνον ἡ ἀρθρογραφία τῶν νομικῶν περιοδικῶν καὶ τοῦ καθημερινοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ ἡ συλλογικὴ γνώμη τῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, καὶ τὰ ἔγγραφα τῶν Προέδρων τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων καὶ Δικαστικῶν Συλλόγων, ὡς καὶ τὰ ψηφίσματα τῶν πλείστον Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους (Ἀθηνῶν, Ἀλεξανδρείας, Ἀγρινίου, Παιτιῶς, Βόλου, Ναυπλίου, Κορίνθου, Μυτιλήνης, Σαρόντος, Καλαμών, Ἡρακλείου κλπ. Πάντα ταῦτα ἐπεστέλλοντο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ὑπὸ τὴν πίσιν κυριολεκτικῶς ταύτην τῆς κοινῆς τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου γνώμης εὐαισθημένη ἡ Κυβέρνησις Π. Βούλγαρη συνεζήτησε τὴν ἄμεσον ἐφαρμογήν τοῦ Κώδικος. Ἀκριβὲς ὅμως εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διατυπώθη κατὰ τοῦ Κώδικος ἐκ τινος πλευρᾶς ἡ μομφή, ὅτι οὗτος περιελάμβανε διατάξεις ἀπηγορεύσας τὰς ἰδέας ὀρισμένου πολιτικοῦ καθεστώ-τος (δηλαδὴ τῆς ἐποχῆς τῆς δημοκρατίας τοῦ Κώδικος). Ἐνῷ δὲ ὁ νομικὸς κόσμος καὶ οἱ Δικηγορικὸι Σύλλογοι ἐπεμνημόνευον ἀπαιτούμενους τὴν ἄμεσον ἐφαρμογήν τοῦ Κώδικος, καὶ μάλιστα «ἔνεα τροποποιήσεων», ἡ Κυβέρνησις Π. Βούλγαρη ἐν ὅσῃ τῆς τοιαύτης μορφῆς, κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, μὲν διὰ νὰ ἐξεκτελέσῃ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀποδιδομένης μορφῆς

κατὰ τὰς γενομένας τότε ἄλλως τε κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις, ἐπισήμως καὶ τυπικῶς ὅμως, «πρὸς τελικὴν διατύπωσιν τοῦ κειμένου τοῦ ἀστικοῦ κώδικος ὡς καὶ τοῦ συναφοῦς εἰσαγωγικοῦ νόμου». κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον ὑπ' ἀριθμὸν 445) 5.9. Τοῦλου 1945. Ταῦτα δὲ μάλιστα ἐπρόκειτο νὰ γίνουν κατὰ τὸν μνησθέντα νόμον ἀλλὰ καὶ ἔγιναν ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος δύο μηνῶν. Ἀλλ' ὁ μὲν Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν μετέσχεν ἐνεργῶς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς, τὸ δὲ λοιπὰ δύο μέλη ὑπέβαλον τὴν ἐργασίαν τῶν δι' ἧς βεβαίωσιν μὲν τῆς ἀνωτέρω σημειωθείσης μορφῆς οὐδεμίαν παρέχουν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἀντὶ τοῦτου ὅμως καὶ μάλιστα προσωπῶς ὡς ἐκτικὴν διατύπωσιν τοῦ κειμένου τοῦ ἔως τότε ὑφισταμένου Ἀστικοῦ Κώδικος, προσεκάμισαν νέον κείμενον Ἀστικοῦ Κώδικος. Σημειωτέον ἐναυῦθα ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, λαβὼν γνῶσιν ὕστερον τοῦ νέου τούτου προτεινομένου κειμένου, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν συμφωνεῖ πρὸς αὐτό.

Εἰς τὴν συννοθεύσαν τὸ «νέον τοῦτο κείμενον» ἐκθέσεως τῶν οὐδαμῶς ὁμιλοῦν τὰ δύο μέλη περὶ διατάξεων ὑπαγορευθεισῶν ὑπὸ ὀρισμένου πολιτικοῦ καθεστώτος. Ἐπειτα λοιπὸν ὅτι θεωροῦν τὸν Κώδικα τοῦ 1940 ὡς ἔργον καθυπόχως καὶ ἀσθηρῶς ἐπιστημονικόν, μὴ ἔχον σχέσιν οὐδὲν ὅπως πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πολιτικὸν καθεστῶς. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως τὰ δύο ταῦτα μέλη ὑπερέβησαν καταφανῶς καὶ αὐτὴν τὴν τυπικῶς δοθεῖσαν αὐτοῖς διὰ τοῦ ἄνω Ἀναγκ. Νόμου 445) 1945 ἐντολήν, τελείως ἀνατρέψαντα καὶ παραμορφώσαντα τὸ πρὸς «τελικὴν διατύπωσιν» δοθὲν αὐτοῖς ὑφιστάμενον ὅμως ἐν «τελικῇ» πράγματι διατυπώσει κείμενον καὶ συνεπὸς τὸν δὲ Κώδικα τοῦ 1940, καὶ δι' ἐντὸς διμήνου. Διότι ἡ Κυβέρνησις Π. Βούλγαρη, περιώριζε τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, κατὰ μὲν τὰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις, πράγματι μόνον εἰς τὸ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀνωτέρω μορφήν ἢ καὶ νὰ κάμῃ «ἐλαγίστα» σχετικὰς βέβαια πρὸς τὴν μορφήν ταύτην τυγλὴν μεταβολάς, κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διατύπωσιν τοῦ ἄνω Ἀναγκ. Νόμου, «εἰς τελικὴν διατύπωσιν τοῦ ὑφισταμένου κειμένου ἀστικοῦ Κώδικος», προσωπῶς διὰ νὰ γίνουν σχετικαὶ μεταβολαί, καὶ ὅτι συνεπὶς τοῦτο δὲν συνιστᾷ πρὸς τὰς ἀπόμενους τῆς Μεγάλης Ἐπιτροπῆς τοῦ 1929. Ἐπεσπύλασται δὲ οὐσιαστικῶς ἡ Κυβέρνησις Π. Βούλγαρη καὶ νὰ κρίνῃ τὰς μεταβολάς, αἱ ὁποῖαι θὰ προϋφίσταντο.

Τὸ κατὰ τοιοῦτον λοιπὸν τρόπον ὑποκαταστάθην εἰς τὸν Κώδικα τοῦ 1940 νέον κείμενον Κώδικος τῶν δύο μελῶν, ἢ κατὰ τὴν ἐλθοῦσαν Κυβέρνησιν Θ. Σοφούλη, κατέστησε νόμον τοῦ Κράτους καὶ ἔθηκε πάραυτα ἐν σπουδῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ μάλιστα, κατ' ἀκριβείαν, τὸ κείμενον αὐτὸ ἐγένετο νόμος καὶ ἤρξατο ἰσχύον πρὶν ἢ καὶ προανακτικῶς κυκλοφορήσῃ ἢ καὶ ἀκόμη ἐκτυπωθῇ τὸ οὐκ εἰς φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν τῆς 31ης Μαρτίου 1946 προσελθούσα Κυβέρνησις, δὲν εἶναι δυνατόν μὲ ἐλαφρὴν τὴν συνείδησιν νὰ παραμερίσῃ τὴν Ἀστικὸν Κώδικα τοῦ 1940, νὰ παρίδῃ πρὸ παντός ὅλα τ' ἀνωτέρω, ἀλλ' ἰδίως ἢ ἀγνοήσῃ ὅτι ὁ Κώδιξ τοῦ 1940 ἀπὸ ἐξουσίας ἐγένετο ἤδη κατὰ ὅλα ὁλοκληρῶν τοῦ νομικοῦ κόσμου τῆς Χώρας καὶ ἀντεπακτικῶς δεῖσται—ὡς οὐδὲν ἄλλο ποτὲ νομοθέτημα—εἰς τοὺς πόθους καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ ἔθνους.

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρίδῃ ἢ ἐκ τῶν ἐκλογῶν προσελθούσα Κυβέρνησις, ὅτι ὁ Κώδιξ τοῦ 1940, οὐ μόνον τὰς ἐθνικὰς προσδοκίας ἐπλήρωσεν ἐξ ὁλοκληρῶν, ἀλλὰ καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Χώρας ἔτυχεν εὐγενεστάτης κρίσεως καὶ πεποιθήσεως μεγίστην τιμὴν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιστήμην, τιμὴν ἢ ὅποια οὐσιαστικῶς ἀντανακλᾷ πρωτίστως εἰς τοὺς συμβαλλόντας πρὸς κατάρτισιν τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου Κώδικος νομομαθεῖς. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῶν λόγων τούτων, τὸ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον παρεισαχθὲν «νέον κείμενον» Κώδικος, μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσάγῃ καὶ τὴν παραμικρὰν ἀξίαν λόγου μεταρρυθμισιν, ἀπατελέσθη εἴτε ἀπὸ μεταβολὰς φράσεων καὶ λέξεων εἰς τὸ κείμενον τοῦ Κώδικος τοῦ 1940, εἴτε ἀπὸ μετατοπίσεις ἀρ-

θρῶν καὶ ἐδαφίων αὐτοῦ, εἴτε ἀπὸ κατατιμήσεις ὁλοκληρῶν ἀρθρῶν εἰς πλείονα. Πᾶσαι δὲ αὗται αἱ μεταβολαὶ ἢ μετατοπίσεις καὶ κατατιμήσεις ἔλαγχονται—καὶ ἀπὸ τὸν κοινότερον νομικόν—ὡς ἐντελῶς ἄσκοποι. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτὴ. Διότι τὸ νέον αὐτὸ κείμενον Κώδικος καταργεῖ θεσμούς χρησιμωτάτους, μὲ τοὺς ὁποίους ἔζησεν ἐπὶ αἰῶνας τὸ ἔθνος, διὰ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ μὲ διατάξεις ἀμφιβόλου ποινελεύσεως καὶ ἐτι μᾶλλον ἀμφιβόλου ἀξίας. Τὸ νέον τοῦτο κείμενον παρέλειψε καὶ ὡς καὶ ἐσφαλμένως πλείστας ὅσας διατάξεις τοῦ Κώδικος 1940, οὕτως ὥστε ἐντεῦθεν νὰ γεννῶνται ἐκ τῶν κενῶν ποικίλα ὅσα ζητήματα, προσωρισμένα νὰ ταλαπωροῦν δικάζοντας καὶ δικαζομένους μέχρι τοῦ σημείου νὰ νοσταλγῇσιν τὴν ἐπ' ἀναφορὰν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου. Αἱ δὲ ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν δύο μελῶν φερόμεναι ὡς μεταρρυθμίσεις, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἐπανάληψις τῶν διατυπώσεων τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰς ὁποίας ὁ Κώδιξ 1940 εἶχεν ἀναμφιβόλως ἐπὶ τὸ ὁρθότερον μεταβάλλει.

Ἐκεῖνο δὲ ὅπερ εἶναι ἄξιον ἐξάρσεως εἶναι ὅτι, ἐνῶ οἱ διατυπώσαντες τὸ νέον αὐτὸ κείμενον, κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 445) 1945 καὶ τὴν κατ' αὐτὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολήν, ἐντάλῃσαν τὸ πολὺ νὰ ἐξακριβώσουν εἰς ποῖα σημεία ὁ Κώδιξ 1940 ἀπεμακρύνετο τῶν γνωμῶν τῆς μεζονος Ἐπιτροπῆς τοῦ 1929 (ὡς ἔφαρξεν καὶ ἡ κατὰ τοῦ Κώδικος ἐκτοξευθεῖσα μομφή) ἐν τούτοις αὐτοὶ οὗτοι εἰς τὸ ἰδικόν των κείμενον, ἀπαρνούμενοι τὰς παλαιὰς τῶν ἐν τῇ Συντακτικῇ ἢ τῇ Μεγάλῃ Ἐπιτροπῇ γνώμας, ἀναγκάζονται καὶ αὐτοὶ νὰ δεχθῶν ὡς ἐπιβαλλομένην τὴν τοιαύτην ἀπομεικρυνσιν εἰς τὰ πλείστα σημεία, ἀπὸ τῶν γνωμῶν τῶν ἐπιτροπῶν αὐτῶν, καὶ ἰδίως τῆς μεζονος ἐκ τούτων (οὕτω εἰς τὸ ζήτημα τῆς συγχρόνου συστατικῆς ληξιαρχικῆς πράξεως τοῦ γάμου, τὸ ζήτημα τοῦ μικτοῦ γάμου ἄνευ ἱεροτελεστίας, τὸ ζήτημα τοῦ γάμου μεταξὺ πρώτων ἐξαδελφῶν, τὸ ζήτημα τῆς ἀπαγορεύσεως γάμου μεταξὺ τῶν καταδικασθέντων μοιχῶν, τῆς καθιερώσεως πολιτικοῦ γάμου ἐν ἀκρότητι τῆς Ἐκκλησίας πρὸς εὐλογίαν, τὸ ζήτημα τῆς μὴ ὑποχρεώσεως τοῦ πατρὸς πρὸς προίκιον, τῆς ἀπαγορεύσεως συζυγικῶν δωρεῶν κλπ.). Τίς θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ κατανοήσῃ τὸν Κώδικα τοῦ 1940, ὅτι ἀψηφὼν τὰς γνώμας ἐκείνας ἠκολούθησεν τὴν ὁρθοτάτην γραμμὴν, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ὁμόθυμος ἐπιθυμία τοῦ ἔθνους;

Οὕτω πως, τὸ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας διατυπωθὲν νέον αὐτὸ κείμενον Κώδικος στερούμενον οὐ μόνον τοῦ κατ' ἐπιστημονικὴν παράδοσιν συστήματος, ἀλλὰ καὶ συνοχῆς καὶ συναρτήσεως, ἐδημιούργησε—ὡς δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν—μεγίστην δυσφορίαν εἰς τὰς τάξεις τῶν νομικῶν καὶ πάντοθεν ἐμφράζεται ἡ γνώμη ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν τοῦτο νὰ ἐξακολουθήσῃ ἰσχύον ὡς Ἀστικὸς Κώδιξ.

Δι' ὃ καὶ ἡ Κυβέρνησις προήλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς καταργήσεως τοῦ καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Κώδικος τοῦ 1940 συμφώνως πρὸς τὴν δεδηλωμένην κοινήν, ὡς εἰπομεν ἐπιστημονικὴν γνώμην. Ἡ ἀντάργησις αὕτη, ὅμως, εἶναι ἐπιτοκτικὴ καὶ ἐπειγούσα ἢ ἀνάγκη νὰ γίνῃ εὐθὺς ἀμέσως καὶ ἀπὸ τοῦδε, οὕτως ὥστε νὰ μὴ προσκρούσῃ εἰς δημιουργημένα ἰδιωτικά συμφέροντα καὶ συναλλαγὰς, ἐνῶ τούναντιον καὶ ἡ μικρὰ πάροδος χρόνου, ὅχι μόνον θὰ σημάνῃ μίαν μετέωρον κατάστασιν περὶ τῆς τύχης τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης ἀλλὰ καὶ θὰ γεννήσῃ ἔννομα συμφέροντα καὶ ἰδιωτικά δικαιώματα μεγαλύτερα, τὰ ὁποῖα θὰ δυσχεράνουν ὕστερον τὴν κατάργησιν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον εἰσηγούμεθα τὸ ὑποβαλλόμενον σχέδιον Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς, δι' οὗ κατὰ τὸν νομικῶς ὁρθότερον καὶ δικαιότερον τρόπον ἀποκαθίσταται μὲν ὁ Κώδιξ 1940, ἀλλὰ χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ κινδυνεύῃ νὰ ζημιωθῇ οἷον ὅπως τυχὼν κεντημένον ἰδιωτικὸν δικαίωμα κατὰ τὸ ἀπὸ 23. Φεβρουαρίου 1946 ἔως σήμερον χρονικὸν διάστημα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΠΑΝ. ΚΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί αποκαταστάσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ
Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προσάγει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπε-
φασίσαντες καὶ διατάσσοντες :

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2250 τῆς 15 Μαρ-
τίου 1940 «Ἀστικὸς Κώδιξ» ὡς καὶ ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ'
ἀριθμὸν 2783 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1941 «Εἰσαγωγικὸς Νό-
μος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος» θεωροῦνται ὡς οὐδέποτε καταρ-
γηθέντες καὶ θεωροῦνται ὡς τεθέντες ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς εἰκο-
στῆς τρίτης (23ης) Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεαεκοστο-
στοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔκτου (1946) ἔτους.

2. Ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 777 τῆς 31 Δε-
κεμβρίου 1945 «Ἑλληνικὸς Ἀστικὸς Κώδιξ», ὁ Ἀναγκασ-
τικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 900 τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1946.
«Εἰσαγωγικὸς Νόμος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος»
ὡς καὶ ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 1060 τῆς 7ης Μαρ-
τίου 1946 «περὶ διορθώσεως παρρημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ
Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου» κα-
ταργοῦνται καὶ θεωροῦνται ὡς οὐδέποτε ἰσχύσαντες. Τὰ ἐν
τῶν καταργουμένων τούτων Νόμων ἀποκτηθέντα τυχόν ἐν
τῷ μεταξὺ ἰδιωτικῶν δικαιώματα διατηροῦνται καὶ

3. Καταργεῖται ἐπίσης ἐξ ὑπαρχῆς ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ'
ἀριθμὸν 445 τῆς 5)9 Ἰουλίου 1945.

Ἄρθρον 2.

1. Καταργοῦνται πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ διατάξεις νόμων,
αἱ ρυθμίζουσαι θέματα ἀναγόμενα εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν
ἀποκαθισταμένων «Ἀστικοῦ Κώδικος» καὶ τοῦ «Εἰσαγωγικοῦ
Νόμου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος» (Ἀναγκ. Νόμων ὑπ' ἀριθ.
2250)1940 καὶ 2783)1941). Καταργεῖται ἐπίσης ὁ Ἀ-
ναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 2829 τῆς 4)8 Μαρτίου
1941 «περὶ καταργήσεως τοῦ ἁρθροῦ 686 Πολιτικῆς Δικο-
νομίας ὡς πρὸς τὴν ἐνώπιον τῶν προξενικῶν δικαστηρίων
διαδικασίαν διαζυγίου».

2. Τὸ ἔθιμον δὲν καταργεῖ νόμον.

3. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ.
222 τῆς 24)27 Μαρτίου 1945 περὶ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ τό-
κου, καὶ

4. Τὸ ἄρθρον 115 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀποκαθισταμένου Ἀναγκ.
Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2783 τοῦ 1941 «Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ
Ἀστικοῦ Κώδικος» διορθοῦται εἰς τὸ ὁρθὸν οὕτως: «Τὰ ἄρ-
θρα 653 ἕως 659 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἀντικαθίστανται ὡς
ἑξῆς».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος αὐχαιεῖ ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως,
ὡς ἐβλήθησεται δὲ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα ὡς αὕτη συνέλθῃ
πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΘΕΟΤΟ-
ΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, Π. ΑΛΕ-
ΞΑΝΔΡΗΣ, ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, ΑΘ. ΠΕΡΡΟΤΗΣ, Δ. ΠΑ-
ΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΔ. ΚΑΛΑΝ-
ΤΖΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ,
Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, Ν. ΜΗΛΑ-
ΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΜΙΧ. ΑΓΑΙΑΝΟΣ, ΑΘ.
Α. ΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

ὅτι ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1946 ὁρίσθησαν οἱ ὅροι ἐτησίων συνδρομῶν καὶ ἡ τιμὴ τῶν τηρηματικῶς πωλουμένων φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἑξῆς:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 12.000	2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	400.000
2. Διὰ τὸ τεύχος Β'	» 8.000	3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	80.000
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	» 20.000	4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν ἀνωνόμων ἑταιριῶν, ὡσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον καίμενον καταστατικῷ	» 200.000
4. Διὰ τὸ τεύχος Γ'	» 8.000	5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	» 32.000
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	» 24.000	6. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἐταιρειῶν συμφώνως τῷ Β. Δ. τῆς 20.5.39...	» 15.000
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	» 20.000	7. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	» 160.000
7. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα ..	» 40.000	8. Τῶν συνοπτ. μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 60.000
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	» 25.000	9. Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν ..	» 32.000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	» 60.000	10. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	» 32.000
10. Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπ. Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	» 8.000	11. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παραχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν ..	» 180.000
11. Διὰ τὸ τεύχος Πράξεις Ν. Π. Δ. κλπ. ..	» 20.000	12. Τῶν Ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τῶν τιμολογίων τῶν Ἀνωνύμων Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν ..	» 32.000
12. Δι' ὅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παρ(μ)α καὶ Δελτία ..	» 80.000		

Διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινοτήτας τοῦ Κράτους ἡ ἐτήσια συνδρομὴ ὁρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης διὰ τοὺς συνδρομὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Τὴ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀρκετεῖ ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ τιμὴ τῶν τηρηματικῶς πωλουμένων φύλλον τῆς Ἐφημερίδος ὁρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον:

α) Τῶν Τευχῶν Α', Β', Γ', τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου .. Δρχ. 300

β) Τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας » 500

καὶ γ) Τοῦ 91/1940 Τεύχος Α' εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ » 2000

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων .. Δρχ. 12.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων » 12.000

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐναρρῶνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Ἀρμόδια Ταμεία ἕκαστου ἀποδοτικτοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ Διπλωμάτου εἰσπράξεως) ὅπου ἀποστέλλεται κατὰ τοῦ ἀνταρραφέντος εἰς τὴν Ἑταιρείαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ὁ Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΥ